

En gave med fred og beskyttelse

Ældste Axel H. Leimer, Tyskland

Områdehalvfjerdsår

Ældste
Axel H. Leimer

Når vi gennem dåben kommer ind i Kirken, bliver vi fyldt med håbet om evigt liv og om at komme tættere på Gud ved bedre at forstå ham og hans hensigt med os.¹ I vores religion søger vi efter svar på livets sværeste spørgsmål. I starten kan vi få svar fra venner, betroede lærere, missionærer, vore hjemmelærere eller biskoppen. Men med tiden er vi nødt til selv at lære at få adgang til himlens kræfter og blive åndeligt selvhjulpne.

Præsident Henry B. Eyring har sagt: »[Der er] mange, der ... føler et presserende behov for at blive velsignet med personlig åbenbaring fra vores kærlige himmelske Fader ... Vi ved alle, at menneskelig dømmekraft og logisk tankegang ikke er nok til at få svar på det, der betyder mest i livet. Vi har brug for åbenbaring fra Gud. Og vi har ikke kun brug for én åbenbaring i pressede tider, vi har brug for en stadig og frisk strøm af dem. Vi har ikke blot brug for et glimt af lys og trøst, vi har brug for den vedvarende velsignelse, det er at kommunikere med Gud.«²

Personlig åbenbaring kommer til os hver især på samme måde, som det gør til profeter og apostle – gennem Helligånden. Han er en person, der består af ånd. Han vidner om Gud Faderen og hans Søn, Jesus Kristus³ og bekræfter al sandhed gennem åndelige tilskyndelser og følelsen

af fred. Skrifterne beskriver denne kommunikation som en stille, sagte røst,⁴ der ikke kommer gennem de fysiske sanser, men ved at røre hjerte og sind,⁵ nogle gange gennemførende og kraftigt.⁶ Disse korte øjeblikke er som korte glimt af lys i mørket.

Når vi beslutter os for at blive døbt i hans kirke, modtager vi løftet om at leve i evigt lys.^{7,8} Når vi følger tilskyndelserne, forpligter vi os mere og mere til at følge vor himmelske Fader og hans Søn Jesus Kristus. Mod slutningen af sin jordiske tjenestegering sagde Kristus til sine apostle: »Jeg vil ikke efterlade jer faderløse ... Jeg vil bede Faderen, og han vil give jer en anden talsmand, som skal være hos jer til evig tid: sandhedens ånd ... han skal lære jer alt og minde jer om alt, hvad jeg har sagt til jer.«⁹ Apostlene fik så Helligåndsgaven og overdrog den samme gave til andre, der var blevet døbt, ved håndspålæggelse med Det Melkisedekske Præstedømmets myndighed.¹⁰ Denne gave, der også kaldes dåben ved ild,¹¹ kommer på betingelse af omvendelse, og det kræver, at vi holder os værdige.¹²

Præsident Boyd K. Packer har sagt, at vi må holde os i en tilstand, hvor vi kan reagere på inspiration, så Herren kan lade ren intelligens tilflyde vores sind for at tilskynde os, vejlede os, belære os og advare os.¹³

Tænk over, hvad denne gave med konstant personligt vidne og åbenbaring antyder:

- Der er en Gud
- Han kender os personligt
- Han leder sin kirke gennem profeter og bekræfter deres vejledning for os hver især
- Han bekymrer sig om os og ønsker at tale med os og vejlede os
- Han respekterer vores handlefrihed
- Vi er aldrig helt alene

Helligåndsgaven fører os til åndelig selvhjulpethed, så vi kan lære selv at handle og ikke være genstand for handling,¹⁴ og »for at enhver må kunne tale i Gud Herrens, ja, verdens frelsers navn.«¹⁵

Den gave er en kæmpe velsignelse! Det er en beskyttelse, som vi desperat har brug for og som hjælper os til at finde svar på livets vigtigste spørgsmål. Helligånden får os til at placere vores tillid og vidnesbyrd på den perfekte og faste grundvold, nemlig Jesus Kristus, ham der leder denne kirke. Profeten Helaman udtrykte det bedst, da han sagde: »Og se, mine sønner, husk, husk, at det er på klippen, vor forløser, som er Kristus, Guds Søn, at I skal bygge jeres grundvold, så når Djævelen udsender sine mægtige vinde ... at det ingen magt skal få over jer til at drage jer ned

i elendighedens og den uendelig jammers kløft på grund af den klippe, som I er bygget på, som er en sikker grundvold, en grundvold, hvorpå menneskene, hvis de bygger derpå, ikke kan falde.«¹⁶ ■

NOTER

1. Joh 17:3.
2. Henry B. Eyring, »Fortsat åbenbaring«, *Liahona*, nov. 2014, s. 70.
3. 2 Ne 31:18.
4. L&P 85:6; 1 Kong 19:11-13; 1 Ne 17:45.

5. Dennis E. Simmons, »Hans fred«, *Stjernen*, juli 1997, s. 30.
6. Hel 5:25, 29-31.
7. James E. Faust, »Helligåndens gave – et sikkert kompas«, *Stjernen*, juli 1989, s. 27.
8. *Evangeliske lærdomme*, s. 51.
9. Joh 14:18, 16-17, 26.
10. ApG 2:38; ApG 8:12-25; L&P 29:33; Moro 2:1-3.
11. Matt 3:11; 2 Ne 31:17; L&P 19:31.
12. ApG 2:38.
13. Boyd K. Packer, »Dette ved jeg«, *Liahona*, maj 2013, s. 8.
14. 2 Ne 2:13-14, 26.
15. L&P 1:20.
16. Hel 5:12.

NYHEDER

Maglegårds Allé – atter åben

Finn Lykkegaard, redaktør

Et længe ventet gensyn

Lørdag og søndag den 2. og 3. maj 2015 bragte for mange medlemmer fra Københavns Stav (og andre) et længe ventet gensyn med »Stavsbygningen« – kirken på Maglegårds Alle efter en – også meget længe – tiltrængt renovering.

Da bygningen lukkede ned i begyndelsen af 2014 var det med løfter om genanvendelse i løbet af højst 1 år, men der gik altså ca. 1½ år.

Udvendig

Når man kom kørende ned ad Maglegårds Alle var det første man fik øje på det herligt blafrende Dannebrog. Glæden blev ikke mindre, når man kørte ind på pladsen. Forhåbentlig vil det glæde ikke alene medlemmerne, men

også naboerne, at parkeringsforholdene er blevet bedret betydeligt. Ikke alene er den gamle plads blevet bedre, men der er sket en betydelig udvidelse bag ved bygningen.

På begge sider af bygningen er der foretaget udgravning, således at der er isat vinduer i kælderetagen.

Forsiden

Mange vil sikkert huske bedene foran bygningen, dels omkring pilden, dels langs med muren. Noget var gjort i forvejen, men nu er alle spor forsvundet, og en indbydende forplads byder gæsterne velkomne. Selve indgangspartiet består nu af to dobbeltdøre af glas, ligesom der er en ny dør med glas direkte ind til kirkesalen fra pladsen.

Bagsiden

Jeg har allerede nævnt parkeringsudvidelsen, men endnu mere iøjnefaldende er det helt nye tårn på bagsiden. Der er virkelig taget hensyn til de, der har svært ved trapper, idet der er adgang til tårnet – og dermed bygningen – såvel ad trapper som ad en »køreslidske«. Selve tårnets konstruktion, der læner sig bagud og med betagende glas er absolut et syn værd.

Handicapvenlig

Lad os bare tage tårnets meget vigtige funktion med her. Elevatoren. En elevator, der giver adgang til alle etager, og så taler den oven i købet dansk. Det er ikke den eneste forbedring, idet der nu – ud over toiletterne i stueetagen – er indrettet toilet på såvel 1. sal som i kælderen.

Mange forbedringer

Bygningen fremtræder betydelig mere lys end før. De mange billeder på væggene i gangarealerne pynter. Nye døre med bedre vinduer er også med til at sætte sit præg på bygningen. Den nye trappe fra forhallen til 1. sal pynter også – især også med sin specielle lampe.

Et nyt køkken var meget tiltrængt, ligesom renoveringen af scenerummet kun kan glæde.

Den nye forhøjning er ikke alene meget præsentabel, men oven i købet indrettet også med tanke på de, der har problemer med trapper.

At orglet og flygelet har byttet plads vil sikkert skabe glæde fremover.

De daglige brugere

Der er nu indrettet bedre kontorer til de to lokale biskopper, men også staven er tilgodeset. Siden templet blev indviet har såvel stavspræsidentskabet som højrådet holdt til på Nitvej – jævnligt til stor fortrydelse for Frederiksbergs biskop.

Der er nu indrettet en ny »stavsafdeling« på 1. sal med såvel stavspræsidentens kontor, sekretærkontor og højrådsværelse.

Lidt undren – men hva’

I forbindelse med konferencen, der er beskrevet i en anden artikel, undrede nogle sig over, at man ikke også havde fået nye bænke i kirkesalen, og at mikrofonerne til koret manglede, men det er der sikkert gode forklaringer på.

En fornøjelse

Som tidligere bygningsrepræsentant i staven må jeg sige, at det var en fornøjelse at gense Maglegårds Allé. Med tanke på mange tidligere frustrerende bygningstilsyn og udsatte renoveringer var det dejligt at se, at den gamle bygning – hvor jeg engang i 60’erne bandt jern sammen på taget – endnu engang kunne fremtræde så smuk og harmonisk og lys.

Herligt for de to menigheder, der er »kommet hjem«, hvilket uden tvivl vil gøre arbejdet med at invitere gæster så meget lettere. ■

FINN LYKKEGAARD

Det markante og smukke trappetårn

FINN LYKKEGAARD

Kirkesalens nye forhøjning med bedre adgangsforhold

Stavskonference i København

Finn Lykkegaard, redaktør

Endelig tilbage

Som det fremgår andetsteds blev stavskonferencen i København den 2. og 3. maj 2015 afholdt i den nyrenoverede stavsbygning på Maglegårds Allé. Konferencen var under præsidium af ældste Detlef Adler, områdehalvfjerds fra Tyskland.

Lørdag aften

Programmet lørdag aften – for alle voksne – indledtes stemningsfuldt med en solo af søster Tanja Paulsen fra Gladsaxe 2. Menighed, der sang »I himlens glans« på himmelsk vis.

Den første taler var 1. rådgiver i stavspræsidentskabet, præsident

Michael Olsen, der talte om åndelig selvhjulpethed, herunder gode vaner for familien som familieråd, ofte at komme i Kirken og at bære vidnesbyrd for vore børn og hjælpe dem til selv at få et.

Andre talere

Præsident Olsen efterfulgtes af bror Steffen Meilsøe, der bar et vidnesbyrd fra sin netop afsluttede mission om, at de små kort fra områdepræsidentskabet (med flere farver) virkelig gør det lettere at fortælle om evangeliet.

Søster Emilie Reimert fra Frederiksberg Menighed, der den 23. juni skal på mission, talte om forskellen mellem at kende Frelseren overfladisk eller på det personlige plan.

Bror Eilif Rosenkilde fra Allerød Menighed talte om bøn, der altid virker, når vi gør vores del. Det er

vigtigt, at vi forbereder os til at bede og omhyggeligt lytter, når vi har bedt.

Præsident Bernskov

Præsident Bernskov talte om tro og fremviste den nye bog med trosfremmede oplevelser og omvendelseshistorier. Han henviste til, at man kan finde mange beretninger på Mormon Channel om udholdenhed, hvorefter han inviterede bror Ekow Bernasko-Appu fra Frederiksberg Menighed til at fortælle sin beretning, der går fra Ghana over Italien og Tyskland til Danmark.

Beretninger kan hjælpe os med at sætte vore egne udfordringer i perspektiv.

Ældste Adler

Ældste Adler fortalte, at den fra Kirken tildelte opgave for lørdag aften var at tale om råd, hvordan Kirken

ledes gennem råd. Med udgangspunkt i undervisning fra ældste Bednar fortalte ældste Adler, at undervisning fremover gennem spørgsmål skal få os til at tænke over svar og bruge disse i vores eget liv.

Fremgangsmåder ændres, men evangeliet er det samme.

Menighedsrådet opgave er at tale om medlemmer for at hjælpe medlemmer og undersøgere til at komme til Kristus.

Fremover skal menighedsrådene planlægge nadvermøderne, og vi har alle brug for at huske, at nydelse af nadveren ikke er en rutine, men et helligt øjeblik.

Vidnede om, at brødrene kender til verdens udfordringer.

Søndag morgen med koncert

Gæsterne til søndagens møde blev mødt af flot solskin og et vajende

KIM HENTZEN, GLADSAXE 2. MENIGHED

Nogle af de medvirkende søndag

Dannebrog, hvorefter de fra kl. 10.30 kunne nyde en herlig koncert af stavskoret under ledelse af søster Susanne Bryde fra Gladsaxe 2. Menighed. Efter afløsninger og opretholdelser (der bl.a. bød på hele 4 nye medlemmer af højrådet) bad stavspræsident Bernskov (gen) indvielsesbønnen for kirkebygningen

på Maglegårds Allé, hvorefter han selv var søndagens første taler.

Præsident Bernskov

Præsident Bernskov indledte med at fortælle om Josephs og Hyrums død og om, hvordan mange – også de af attentatmændene, der tidligere havde stået Joseph nær – troede, at det ville blive enden på Kirken.

Sådan gik det ikke. Alle i Kirken er nødt til at have en overbevisning om, at Joseph virkelig var en profet, der havde syner og åbenbaringer – en overbevisning, vi bør dele med andre.

Andre talere

Søster Sarah Lunddahl fra Gladsaxe 1. Menighed holdt i virkeligheden her sin hjemkomsttale fra sin mission og vidnede om, hvordan hun var blevet styrket under sin mission.

Bror Stefan Mølholt fra Slagelse talte om mirakler, der fortsat sker. Han fortalte om mirakler på sin mission og sagde, at størrelsen af vores tro ikke er afgørende, men retskaffenheden i forhold til vores tro er.

Sidste konference

For vores missionspræsidentpar, præsident og søster Sederholm, var dette deres sidste stavskonference i København.

Søster Sederholm vidnede om, at Herren vil hjælpe os i vore storme, som han hjalp Peter – også når vi mister fokus.

Præsident Sederholm vidnede om, at vi alle er Jesu Kristi disciple, kaldet af ham til at bære vore vidnesbyrd om ham.

Søster Adler

Søster Adler hilste især søstre fra Kirkens hovedpræsidentskaber og vidnede om, hvordan skrifterne og især Mormons Bog er vores styrke. Mormons Bog giver os alt, vi har brug for hver eneste dag. Guds ord vil fortælle os, hvad vi skal gøre.

Ældste Adler

Ældste Adler var konferencens afsluttende taler. Han indledte med at udtrykke håbet om, at vi er optimistiske i hjertet. Når vi beder, glemmer vi af og til at takke og giver i stedet vor himmelske Fader en »huskeliste«. Det er ikke altid, vi fatter Herrens mening.

Hvis vi undlader at blive frustrerede og give op, glæder Gud sig. Han våger over os og støtter os.

Præsident Kimball profeterede i 1970'erne, hvordan evangeliet ville sprede sig fra Europa og ind i det da lukkede Østeuropa og Sovjetunionen. Vi har set denne profeti gå i opfyldelse. Vi skal lytte til profeterne og se opfyldelserne. ■

KIM HENTZEN, GLADSAXE 2. MENIGHED

Områdehalvfjerds ældste Adler og hustru, Tyskland

Rådhuspandekager og elefanter

Finn Lykkegaard, redaktør

Hvad overskriften dækker over

Forståeligt, hvis nogen tænker: »Hvad betyder dog den overskrift?«, men tro mig, den har en fornuftig forklaring. Den henviser umiddelbart til en reception på Københavns Rådhus den 21. april, hvor byen officielt tog afsked med et særligt missionærægtepar – ja, tænk bare. Og det kulinariske og det animalske vender jeg tilbage til.

En ganske særlig mission

Missionærægteparret, ældste Clyde og søster Rebecca Bailey, har tjent i 18 måneder på en helt speciel måde. I al denne tid har de siddet i Københavns Stadsarkivs lokaliteter på Artillerivej på Amager og beskæftiget

sig med støvede bøger. Som et led i en verdensomspændende indsats fra FamilySearchs side har de været beskæftiget med digitaliseringen af de gamle arkiver – side efter side. Et stort glaslåg åbnes, bogen anbringes med opslået side, pladen (glaslåget) sænket og knips – et digitalt billede er taget, hvorefter pladen åbnes igen og nye sider gøres klar. Dag ud og dag ind i 18 måneder.

Ældste og søster Bailey, der er fra Rhode Island i det østlige USA, men som efter endt mission flytter til Manti og overtager en familiebolig, har under hele perioden tilhørt Amager Gren, der har været lykkelige for det flittige par. De har her trofast passet

FINN LYKKEGAARD

Ældste Bailey med nøglerne til København

deres kaldelser som missionsleder, musikleder/dirigent samt hjemme- og besøgsundervisning.

Hvordan går det dog til

At et ægtepar som ældste og søster Bailey tjener på dette for mange lidt specielle steder, er ikke tilfældigt. FamilySearch har en afdeling, der hedder »Records Access & Services«, der via »Archives Relations Managers« rundt i verden søger at skaffe kontakter til og kontrakter med arkiver som Københavns Stadsarkiv netop for at tilbyde udførelsen af digitaliseringen. I skrivende stund er flere hundrede sådanne aktiviteter i gang verden over, heraf et på Frederiksberg og et i Viborg.

En festlig reception

Glæden i Københavns Kommune og især Københavns Stadsarkiv var særdeles tydelig til den omtalte reception. Mange havde fundet vej til Rådhuset – ikke alene arkivets personale og andre dignitarere fra kommunen,

Et kig ud over de mange receptionsgæster

FINN LYKKEGAARD

men også et stort antal slægtsforskere samt medlemmer fra Amager Gren samt stavspræsidenten, tempelpræsident og søster Williams, bror Engbjerg fra FamilySearch samt Informations-tjenesten. Der blev sørget godt for de mange gæster med skønne forfriskninger – og her kommer det kulinariske. Det var første gang i mere end 50 år, at jeg havde mulighed for at spise Rådhuspandekager, der stadig er gode.

Flot tilrettelagt program

Programmet for receptionen, der var tilrettelagt og blev styret glimrende af digitalarkivar og projektleder Jeppe Christensen indeholdt en velkomst fra stadsarkivar Elisabeth Bloch samt underholdende taler fra kultur- og fritidsborgmester Carl Christian Ebbesen, museumsdirektør Lene Floris samt Elisabeth Bloch. De var alle fulde af lovord og taknemmelighed til ældste og søster Bailey og FamilySearch.

Under receptionen vistes en PowerPoint-præsentation, der understregede den store indsats. Det er gennem de 18 måneder blevet til 1.350 protokoller eller mere end 600.000 sider svarende til over 31.000 gigabyte.

Digitalarkivaren havde for illustrationens skyld lavet lidt beregninger. Således er de gamle protokoller ret tunge svarende til, at ægteparret havde løftet 18 tons, eller hvad der svarede til 7 indiske elefanter i løbet af de 18 måneder (der kom elefanterne). Lagt fladt ud svarede det til 13 fodboldbaner.

Arbejdet havde betydet, at arkivets hidtidige datamængde var blevet seksdoblet.

Hvad motiverer

Undervejs i perioden blev ældste og søster Bailey interviewet og filmet af TV Lorry, der viste en 3½ minuts udsendelse i efteråret 2014. I den forbindelse blev ægteparret spurgt, om ikke arbejdet med at digitalisere støvet bog efter støvet bog (noget, der af og til krævede anlæggelse af støvmaske) var ualmindeligt monotont.

Ældste Bailey forklarede, at selve tanken om de mange mennesker, der nu ville få adgang til arkiver på en fuldstændig anden og betydelig lettere måde end at besøge arkiver, var nok til at motivere dem til at fortsætte. Samtidig spillede det også en rolle, at

søster Bailey har forfædre såvel fra Thisted som Aarhus.

Byens nøgler

Ingen reception uden gaver. Og denne var ingen undtagelse. Der var blomster og indpakkede nøgler, men det var måske et højdepunkt, da ældste og søster Bailey som tak også fik overrakt ikke alene et varigt adgangskort gennem »Byens Porte«, men også nøgler til såvel byen som arkivet – på en fløjlspudefuld måde.

Såvel de nævnte taler som ældste Baileys tak viste, at det ikke alene havde været et arbejde, men også en for alle parter dyb personlig oplevelse. ■

FOR DE YNGRE: MIT YNDLINGSSKRIFTSTED

Mit yndlingsskriftsted

Kristina M., 16 år, Rønne Gren

Esajas kapitel 40, vers 29-31.

Han giver den udmattede kraft, den kraftløse giver han ny styrke. Drengene bliver trætte og udmattede, unge mænd snubler og falder.

Men de, der håber på Herren, får nye kræfter, de får vinger som ørne. De løber uden at blive trætte, de vandrer uden at udmattes.

Det er mit yndlingsskriftsted fordi.

Når man ind imellem synes, det er svært, er det en velsignelse at vide, at når vi stoler på Herren og gør det bedste, vi kan, hjælper han os, giver os styrke og åbner nye muligheder. ■

Kristina M., Rønne Gren

FRANIS BOVING, RØNNE GREN

Hjælpende Hænder i Gladsaxe, den 18. april 2015

Inge-Lise Lykkegaard Sønderby, Stavens Informationsråd

Godt vejr til et projekt

Det var det fineste solskin, da 12 missionærer, Kim og jeg samt vores mellemste søn Andrew og hans 2 børn Micas & Melias mødte op til det årlige arrangement »**Operation Ren Sø**« hos klubben, som hedder **361 Kano & Kajak**. Ud over os var der 80 andre naturelskende borgere.

Opdeling, arbejde og sære fund

Efter morgenmad kl. 10.00, blev deltagerne inddelt i 14 grupper – de 6 missionærpar deltog i hver sin gruppe – hvorefter grupperne med trillebøre og gribetænger finkæmmede den dejlige natur og fjernede masser af affald. Og det lykkedes at få 6 kanoer af sted, som fra vandsiden befriede Bagsværd Sø, Lyngby Sø og Mølleåen for uønskede effekter.

Der blev fundet mange sjove ting som blandt andet en legetøjsenhjørning, som et barn muligvis har været

rigtig ked af at miste, sko, støvler, en bagklap til en trailer, en barstol, utallige flasker, dåser, porcelæn, cykelstel samt flere efterladte defekte kanoer.

Ros, tak og »belønning«

Mange af de borgere, som de udsendte hold mødte på deres vej, roste igen i år deltagerne og takkede dem for deres indsats for at holde naturen ren. Et hold blev endog budt på lune muffins, leveret af en meget tilfreds borger.

Som afslutning på den dejlige dag blev deltagerne budt på frokost som bestod grillpølser og kold kartoffelsalat og sodavand.

Også missionering

Missionærerne hyggede sig og fik talt med en masse mennesker om Kirken og fik samtidig flere aftaler om at gense deltagerne. **Kano & Kajakklubben** roste missionærerne og havde nydt at arbejde sammen med dem.

Kirkens deltagere i de iøjnefaldende gule veste

De mange deltagere bydes velkommen ved søbredden

Arrangørerne påskønnende meget, at vi kom så mange fra Kirken. Og vi gør det gerne igen. ■

KONTAKT OS

Skriv til lokalsiderne

Artikler til lokalsiderne »Rundt om Danmark« er altid velkomne.

Skriv venligst tydelig afsender, samt hvilket af lokalsidernes områder du skriver til.

Nyhedsartikler bør indsendes senest 2 uger efter hændelsen, da der går ca. 3 mdr., før artiklen trykkes. Indsend venligst ca. mellem 75-700 ord.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og afkorte artiklerne. Offentliggørelsen af tekster og foto afhænger af deres relevans, kvalitet og den tilgængelige plads.

Redaktør Finn Lykkegaard
E-mail: LiahonaDK@gmail.com ■

